

венно си дири нова земя — ново царство и тамъ основава своето семейство. Лъвоветѣ не се събиратъ по-много на едно мѣсто, така тѣ не си прѣчатъ при намиране на плячката си.

Но имало е случай, когато много лъвове сж се съдружавали, за да праватъ общо нападенията си.

Какъ лъвътъ напада и лови жертва си.

Очевидци разказватъ, че лъвоветѣ презъ деньтъ се криятъ въ леговищата си, или се изтягатъ на нѣкоя дебела сѣнка всрѣдъ храсталацитѣ. А арабитѣ увѣрватъ, че къмъ обѣдъ, когато палящето африканско слънце е високо надъ хоризонта, лъвътъ е неподвиженъ, даже вцепененъ и много ловци, за да го хвантъ или убиятъ, насила го изгонятъ отъ скривалището му. Но шомъ слънцето залѣзе, лъвътъ се съживява, става неспокоенъ. Падне ли първия мракъ, като пуснато куче отъ синджиръ, обикаля нѣколко пжти близката околностъ и съ силенъ ревъ се впуска на ловъ. Реве лѣва и дава да се разбере, че той е тръгналъ на ловъ, тръгналъ е да избира жертвата си.

Отъ дивитѣ животни лъвътъ най-много обича да напада на зебритѣ, бивола и антилопитѣ. Нещастнитѣ животни съ трепетъ чуватъ страшния ревъ на лѣва и всѣко очаква да бжде грабнато отъ страшния си господарь. Лѣва начаква плячката си край рѣкитѣ, изворитѣ или оазиситѣ, тамъ кждето обикновенно животнитѣ отиватъ на водопой. Лъвътъ знае, че дивитѣ животни сж силно чувствителни и отъ далечъ го надушатъ. Затова той избира мѣсто срещу течението на вѣтъра и слагайки се неусѣтно, подобно на котка, се приближава до жертвата си. Следи я известно време, измѣрва съ погледъ разстоянието и